

Ontstaan van een beeld

Een driedimensionaal beeld ontwikkelt zich van idee naar vorm in een bepaald materiaal of materialen. Waarbij uiteindelijk idee, vorm en materiaal een eenheid vormen.

Ideeën kunnen voortkomen als reactie op ervaringen, van welke aard ook, (maatschappelijk, individueel).

Ideeën worden gedragen door motieven. Dat kan zijn: de aantrekkingskracht voor bepaalde vormen, het zien van structuren, De werking van schaduwen. (het golven van een mensenmenigte tussen vaste stoelen zou een motief kunnen zijn)

Een gezien motief is vaak een drager van persoonlijke ervaringen.

Ideeën is het zien van de mogelijkheden.

De vorm, de juiste vorm dient zich niet één, twee, drie aan. Soms wel, soms zo ogenblikkelijk dat je het nauwelijks gelooft. Meestal is het een wijze van groei. Tien jaar geleden zou ik het een strijd of gevecht genoemd hebben. De vorm komt tot wasdom onder je handen. Al je handelingen houdt je tegen het licht van je idee, gezien in je motieven op basis van je ervaringen.

Soms handel je intuïtief om te zien of je handen het kunnen zeggen, een volgend moment gebruik je je verstand en of je vakkennis, tevens hou je alle voorwaarden in het oog en ben je op je hoede voor gewoonten en clichévorming.

Vakkennis vormt de taal van het beelden maken. Een taal die zich blijft vernieuwen. Een aantal vaste punten daarin zijn: Dat wat ooit gemaakt is en compositievorming. Binnen de compositie waar ik jullie zovaak mee lastig val: het spel van richtingen, vorm tegen ruimte, de constructie van de vorm, verhoudingen, plaatsing van massa's, licht en donker, hard en zacht, scherp en rond, betekenis van lijn en vlak en vorm tegenover elkaar.

gewoonten en clichévorming kunnen je in slaap wiegen. Je kunt er zo vertrouwd mee zijn dat je ze niet meer ziet of kan overwegen of je ze wel of niet gebruikt. Als je ze weet dan kun je ze selectief gebruiken en dan kunnen ze een steun in de rug zijn.

Het gekozen **materiaal** brengt eigenschappen met zich mee die je vorm en idee beïnvloeden. Buigzaamheid, starheid, kleur, structuur, samenstelling. Soms kan een materiaal niet wat je wil. Vaak is het een wisselwerking, moet je een verstandhouding zoeken met je materiaal.

De levendigheid en sterkte van je beeld is de samenhang tussen idee, vorm en materiaal

Gezien het bovenstaande ben ik voor een aftastende benadering. Praktisch gesproken ben ik een voorstander om met potlood en papier te beginnen. Verschillende kanten van je idee op papier te krassen en zien wat je idee het beste vertegenwoordigd. Daarna verkenningen maken in plastisch materiaal, proefstukken maken, onderzoeken of iets wel of niet kan. Verschuiven in schaal om te zien of je beeld het uithoudt. Aangekomen bij de schaal die je voor ogen hebt, pin je je niet vast op een enkel stuk, dat kan dodelijk zijn. Maak er een en houdt rekening met een volgende die je misschien niet hoeft te maken. Kijk je aan het einde van de cyclus om dan zie je een rijkdom aan vormen, waarvan je de waarde pas op termijn kan inschatten.